

بنام بیننده شنو بشنو ندای حسین را که

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

من آثار حضرت بهاء الله - لثالی الحکمة، المجلد 2، لوح رقم (52)، الصفحة 130

بنام بیننده شنو

بشنو ندای حسین را که ما بین ارض و سما مرتفع گشته ، ای حسین ستارهای حقیقی معنوی که از افق آسمان عرفان
آهی طالع بودند بسبب ظلم ظالمان غروب نمودند و قصد رفیق اعلی کردند ، ظلم بمقامی رسید که صیحه صخره و نوحه
سدره را هر صاحب گوشی اصغا نمود ، ولكن حق مطلع ظلم و نفاقرا مهلت نداد و اخذ نمود ، وَ سَوْفَ يَأْخُذُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا فِي الْأَرْضِ مِنْ دُونِ بَيْنَةٍ وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ ، أَنْ أَفْرَحَ بِمَا آيَدَكَ عَلَى عِرْفَانِهِ وَ ذَكَرَكَ مِنْ قَبْلُ وَ فِيهِذَا الْحِينِ ، وَ
زَيْنِكَ وَ أَبَاكَ بِطِرَازِ رَحْمَتِهِ الَّتِي سَبَقَتْ الْعَالَمِينَ ، كُنْ عَلَى شَانٍ لَا يَمْنَعُكَ شَيْءٌ عَنِ اللَّهِ مَقْصُودِ الْعَارِفِينَ ، الْبِهَاءُ عَلَيْكَ وَ
عَلَى مَنْ فَازَ بِنُصْحِي وَ عَمَلٍ بِمَا نَزَلَ فِي كِتَابِي الْعَظِيمِ .

ORIGINAL